

Angyalföldi öregfiúk

Valamikor a Tarnai rét húzódtott arrafelé, elhanyagolt mezőgazdaságával, néhány romos épülettel és nagyon sok gazzal. Most gyönyörű, modern lakóházak emelkednek a magasba, közepén a József Attila kultúrházzal. A környékre, Angyalföld egykori legelhanyagoltabb részére, rá sem lehet ismerni. Nem csoda hát, hogy a régi angyalföldi fiúk, futballisták, ökölvívók, akik régebben elkerültek már a környékről, minden utcasarkon érdeklődtek, merre is vezet az út a szép épületek között, a József Attila kultúrházhoz?

Ott aztán örömmel szorítottak kezét a ma is Angyalföldön lakó és az onnan elkerült egykori VI. ker. FC, Föv. T. Kör, BTK, BLK, Turul TE, Nyomdász TE, Compactor, Vasas és más angyalföldi régi sportklubok játékosai. Legtöbbje — a nagy melegben — kihajtott gallérral jelent meg a baráti találkozón. Csak Tokaji Lajos, a BTK egykori válogatott, „bunyósa” pompázott nyakkendőben. Régi klubtársai, Erdős László és Szabó Gyula meg is kérdezték, miért hord nyakkendőt a nagy melegben?

— Fogyasztok — válaszolt régi humorával a megderesedett bokszoló. Aztán odaült a „BTK család” asztalához.

Egymás után alakultak ki a klubasztalok. Csendben, a múltba visszatekintő gondolatokkal hallgatták az angyalföldi öregfiúk a kultúrműsört. Csak akkor komorodtak el, amikor Rucskay Gyula, az 1919-es, vörös csillagos Vasas most már öszeb csavarodott

balszélsője állt a mikrofon elé. — Sokan most, nemrégén jöttünk a Megyeri temetőből. Eltemettük a legigazibb angyalföldi öregfiút, a mi drága Turay Jósokánkat.

„Rucsi bácsi” nem tudta tovább folytatni. Szemét előntötte a könny. Az öregfiúk pedig — családtagjaikkal együtt — egyperces néma feldállással emlékeztek meg még egyszer a felejthetetlen „Suttyó”-ról, aki innen, a Tarnai-rét, a Reitschur, a legsötétebb nyomortanyák világából indult el és érkezett a magyar, a nemzetközi labdarúgócsapat legmagasabb csúcsára.

Egyik asztalnál „vegyes társaság” verődött össze. Pálincás és Tauzin a Turulból, Glotz Károly a Föv. T. Körből, Fekete a VI. kerület FC-ből. Velvart Gyula és Farkas József a BTK-ból. Mindannyian az ötven felett, de jóval fiatalabb szívekkel. Mi másról is beszélhetek volna, mint arról, hogy jó volna még egyszer, legalább még egyszer, visszalopni a régi napokat. Amikor stoplis cipővel, a rajongásig szeretett klubszínekben, egymás ellen játszottak. Hamarosan létre is jött közöttük az egyezség. A négy csapat régi játékosai majd a Vasas, vagy az Elektromos pályán tornát bonyolítanak le. Természetesen rövidebb játékidővel, tornacipőben.

A régi izgalom fűti át az öregfiúkat. Az az izgalom, a labdarúgásnak az az olthatatlan szeretete, amelyből olyan jó volna legalább egy keveset átplántálni a mai futballistákba... **Vedres József**

Budapestre vonatkozó újságcikkek

OSZTÁLYOZÁS

Tárgy

796.33

Hely

Idő

1963

Személy

Helyszám

Szerző:

Vedres József

Cím:

Angyalföldi öregfiúk

Forrás:

Stettin's Review

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

1963. júl. 1.